

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ศักยภาพในการลงทุนเพิ่มสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” โดยศึกษาใน 7 จังหวัด คือจังหวัด พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อค้นหาศักยภาพการลงทุนเพิ่มในธุรกิจท่องเที่ยว จากพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในเขตภาคกลาง อันประกอบด้วยพระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม

2. เพื่อสำรวจแนวคิดของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ต่อการลงทุนรองรับนักท่องเที่ยวระดับกลางและระดับบนในยุคประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตลอดจนการอนุรักษ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลาง

3. สร้างแนวทางการลงทุนเพิ่มในธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลาง

การดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 จัดเตรียมโครงการวิจัย โดยกำหนดกรอบความคิดเพื่อวางระบบการดำเนินการศึกษาเอกสารข้อมูล ปัญหา วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สร้างและพัฒนาแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือ ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการตามโครงการวิจัย เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยการแจกแบบสอบถามแก่นักท่องเที่ยวชาวไทย 200 ราย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอีก 200 ราย นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ ขั้นตอนที่ 3 ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการจำนวน 14 ราย และขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการวิจัย และรายงานผลการวิจัย

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อค้นหาศักยภาพการลงทุนเพิ่มในธุรกิจท่องเที่ยว จากพฤติกรรมและแนวโน้มพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในเขตภาคกลาง อันประกอบด้วยพระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม พบว่านักท่องเที่ยวที่ทำการตอบแบบสอบถามในการวิจัยรวม 400 ราย เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 200 ราย และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอีก 200 ราย พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 และเพศชายจำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 ด้านอายุนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอายุ 45 - 54 ปีจำนวน 126 คนคิดเป็นร้อยละ 31.5 รองลงมาคือ มีอายุ 55 - 64 ปี จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน จำนวน 263 คน คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมา มีสถานภาพหม้าย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 ด้านระดับการศึกษา นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5. รองลงมาคือมีระดับการศึกษาปริญญาโทจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 ด้านอาชีพ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงาน

บริษัทเอกชน จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคืออาชีพผู้ประกอบการจำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 26.5 ด้านรายได้ครัวเรือนต่อเดือน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีรายได้ครัวเรือนต่อเดือน 45,000 – 54,999 บาท (1,501 - 1,833 US\$) จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 รองลงมาคือมีรายได้ครัวเรือนต่อเดือน 35,000 – 44,999 บาท (1,167 – 1,500 US\$) จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ตามลำดับ นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เดินทางมาจากกลางรวมทั้งกรุงเทพมหานคร จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ใช้เวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยวน้อยกว่า 2 ชั่วโมงรองลงมาเดินทางมาจากภาคเหนือ 32 คน ใช้เวลาในการเดินทางมาท่องเที่ยว 4 - 6 ชั่วโมงตามลำดับ ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่มาจากสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาเดินทางมาจากยุโรปจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 สำหรับค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะใช้ในครั้งนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่อยู่ที่ 3,000 – 4,999 บาท (100 – 166 US\$) จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาใช้จ่ายระหว่าง 1,000 – 2,999 บาท (34 - 99 US\$) จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 ตามลำดับ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมีการรับรู้ต่อบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางทั้ง 9 ประเด็นคือองค์ประกอบด้านที่พัก องค์ประกอบด้านการเดินทาง องค์ประกอบด้านการท่องเที่ยว ราคาค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายสินค้าทางการท่องเที่ยว ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าทางการท่องเที่ยว การส่งเสริมการตลาดสินค้าทางการท่องเที่ยว บุคลากรทางการท่องเที่ยวที่ให้บริการ กระบวนการให้บริการด้านการท่องเที่ยว และคุณภาพการให้บริการด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ในแง่ของระดับความสนใจในผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลาง พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยมีความสนใจในระดับปานกลาง เนื่องจากในพื้นที่ 7 จังหวัดนี้มีกิจกรรมที่เกี่ยวกับการดำน้ำ สปา กีฬา กอล์ฟ การพักอาศัยแบบระยะยาว ให้กับคนไทยค่อนข้างน้อย ซึ่งเหตุผลส่วนหนึ่งมาจากสภาพทางภูมิศาสตร์ ส่วนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติให้ความสนใจในผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางอย่างมากโดยเฉพาะด้านประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม อาหารไทย กิจกรรมระหว่างเดินทาง ช้อปปิ้ง เที่ยวสถานบันเทิงในยามค่ำคืน และการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Assael, H. (1998: 218) ที่ว่าผู้บริโภคจะเลือกสิ่งที่น่าสนใจและสามารถตอบสนองความต้องการของตนได้โดยมีกระบวนการเลือกการรับรู้ 2 ขั้นตอนคือ การเปิดรับ จะเกิดขึ้นเมื่อประสาทสัมผัสต่างๆของผู้บริโภคได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าและความสนใจ โดยที่จะเลือกรับรู้ในสิ่งที่น่าสนใจและตอบสนองความต้องการของตนได้ และยังสอดคล้องกับแนวความคิด ของศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2552:47-54) ที่กล่าวว่า สภาพแวดล้อมด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ลักษณะของครอบครัว จะนำไปสู่รูปแบบการดำรงชีวิตที่แตกต่างกัน และเกิดความต้องการผลิตภัณฑ์และบริการที่แตกต่างกัน

ศักยภาพในการลงทุนเพิ่มสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประโยชน์จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลางในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอันเนื่องมาจากปัจจัยผลักดันอันประกอบด้วยการที่นักท่องเที่ยวต้องการเปลี่ยนแปลงจากงานที่วุ่นวาย เพื่อเลี่ยงจากการทำงานที่บ้านเพื่อเลี่ยงจากเหตุการณ์ปกติประจำวัน เพื่อค้นหาสิ่งที่ทำให้เกิดความเร้าใจและตื่นเต้น เพื่อความสนุกและบันเทิง เพื่อประสบการณ์รูปแบบการดำรงชีวิตอย่างเรียบง่าย เพื่อประสบการณ์ในรูปแบบการดำรงชีวิตแบบใหม่และแตกต่าง เพื่อพบบุคคลที่มีความสนใจเหมือนกัน เพื่อพบปะบุคคลใหม่และแตกต่าง เพื่อทำหรือได้เห็นสิ่งที่แสดงถึงลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว นั้น เพื่อเยี่ยมชมสถานที่ที่สามารถนำไปบอกเล่าเมื่อท่านกลับบ้านได้ เพื่อไปสถานที่ที่ไม่เคยไปมาก่อน เพื่อเพลิดเพลินไปกับความหรูหรา เพื่อไปยังสถานที่ที่เพื่อนๆไม่เคยไปมาก่อน เพื่อการอยู่ร่วมกันในครอบครัว และเพื่อการเยี่ยมเพื่อนและญาติ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ระดับความพอใจในคุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลางในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอันเนื่องมาจากปัจจัยดึงดูดอันประกอบด้วย ประวัติศาสตร์โบราณคดีของแหล่งท่องเที่ยว โอกาสในการเพิ่มเติมความรู้ ได้พบเห็นผู้คนที่มีความคิดค้นสร้างสรรค์นวัตกรรม เชื้อชาติ สัญชาติ แตกต่างกัน ทัศนียภาพ ธรรมชาติของประเทศไทย ความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว ทัศนียภาพบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ มีความเป็นไทย ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว การจับจ่ายซื้อของ (shopping) และแหล่งท่องเที่ยวที่คุ้มค่ากับเงิน มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดตามที่ตนเองคาดหวังซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิดของ Parasuraman; et al. (1988:16) ที่ว่าความคาดหวังเป็นความต้องการของผู้บริโภคที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการใช้บริการนั้น และความคาดหวังจะเกิดจากประสบการณ์และความรู้ในอดีตของผู้บริโภคนั้นเอง และจากกลุ่มบุคคลที่ใกล้ชิด เช่น คนในครอบครัว และเพื่อน ส่วนคุณภาพการให้บริการนั้นเกิดจากการที่ฝ่ายจัดการไม่สามารถสร้างให้เกิดการรับรู้ในสิ่งที่ลูกค้าคาดหวังมาก่อนได้ จึงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างความคาดหวังของผู้บริโภคกับการรับรู้ในการจัดการของผู้ประกอบการ

ระดับความสนใจในผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวอันประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีราคาเหมาะสม อาหารอร่อย บรรยากาศมีความร่มรื่น และบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติมีความเป็นไทย อันเป็นสาเหตุของการมาท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลางซ้ำนั้น มีความสนใจอยู่ในระดับมากที่สุด ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อศักยภาพการลงทุนเพิ่มของผู้ประกอบการซึ่งความสนใจในผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวอันประกอบด้วยการที่ผู้ประกอบการมีการให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ผู้ประกอบการมีการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม ผู้ประกอบการมีการอนุรักษ์ธรรมชาติ ผู้ประกอบการใช้ผู้นำทัวร์โดยคนในพื้นที่ มีการนำไปดูแลศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น มีการให้ความรู้ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ในขณะที่เดินทางมีการประชาสัมพันธ์ให้อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สถานที่ท่องเที่ยวมีการจำกัดปริมาณนักท่องเที่ยว ในการเดินทางทุกครั้งมีการจำกัดปริมาณผู้โดยสาร และมีการจัดการ

ศักยภาพในการลงทุนเพิ่มสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ขณะในขณะเดินทางให้สะอาดไม่รกแลดูสกปรกน่ารังเกียจและอาจเกิดอันตรายจากสิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับระดับสำคัญมาก ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Yoon & Uysal (2005) ที่กล่าวว่า การจูงใจแบบผลึกเป็นความปรารถนาเพื่อการหลบหลีกการพักผ่อนและการผ่อนคลาย นอกจากนี้ ยังสอดคล้องแนวคิดของ Solomon (2002: 513) ที่ว่า ถ้าบุคคลให้บริการเป็นอย่างดีแล้ว หรือพนักงานขององค์กรธุรกิจทุกคนมีหัวใจรักบริการ (Service Mind) ก็จะส่งผลให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจตามมาสิ่งที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อผู้ประกอบการในการปรับปรุงการดำเนินงานอันประกอบด้วยผู้ประกอบการมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบการรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ผู้ประกอบการมีการให้ความปลอดภัยต่อผู้มารับบริการ ผู้ประกอบการไม่ทำให้แหล่งท่องเที่ยวมีความเสื่อมโทรม การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมีความเหมาะสม ผู้ประกอบการมีการประชาสัมพันธ์ต่อการดูแลรักษาสถานที่ท่องเที่ยว ผู้ประกอบการมีการขยายกิจการรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น และผู้ประกอบการมีการเตรียมความพร้อมในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่คิดว่าผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่เขามาใช้บริการนั้น น่าจะต้องเตรียมการลงทุนเพิ่มเพื่อให้มีความพร้อมในการให้บริการที่สมบูรณ์ขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตามเมื่อนักท่องเที่ยวประเมินการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคกลางในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเปรียบเทียบกับสิ่งที่คาดหวังแล้วพบว่าอยู่ในระดับที่นักท่องเที่ยวพอใจมาก กล่าวได้ว่าคุ้มค่ากับเวลาและค่าใช้จ่ายที่จ่ายออกไป

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ที่ต้องการสำรวจแนวคิดของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว ต่อการลงทุนรองรับนักท่องเที่ยวระดับกลางและระดับบนในยุคประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตลอดจนการอนุรักษ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางด้วยวิธีการถดถอยโลจิสติกส์ พบว่าตัวแปรอิสระอยู่ในโมเดลจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ปัจจัยด้านสาเหตุการมาท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางซ้ำ และด้านประเมินการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคกลางในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเปรียบเทียบกับสิ่งที่คาดหวัง สามารถพยากรณ์ได้ว่าผู้ประกอบการต้องการลงทุนในธุรกิจเพิ่มได้อย่างถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 74.50 มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dunning (2000) เรื่อง The Eclectic Paradigm as an Envelope for Economics and Business Theories of MNE Activity ที่กล่าวว่า การพิจารณาโอกาสการลงทุน ตลอดจนการเลือกรูปแบบการลงทุนนั้น จะมีปัจจัยในการใช้พิจารณาคือปัจจัยด้านการเป็นเจ้าของสินทรัพย์ ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง และปัจจัยด้านการบริหารงานภายในกิจการ และยังสอดคล้องกับผลที่ได้จากการวิเคราะห์เชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการ 14 ราย ซึ่งส่วนใหญ่ต้องการจะเพิ่มการลงทุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเดิมที่ทำอยู่ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจร้านอาหาร ท่าเรือ สถานีบริการน้ำมัน ตลาดขายส่งผลไม้ขนาดใหญ่ ธุรกิจ

ศักยภาพในการลงทุนเพิ่มสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผลิตเครื่องหนัง โรงงานฟอกหนัง ผู้ผลิตและจำหน่ายสินค้าโอท็อป โรงแรมและรีสอร์ท จะไม่ขยายไปสู่ธุรกิจอื่น และการลงทุนเพิ่มจะทำเท่าที่จำเป็นรองรับการขยายตัวของธุรกิจที่พิสูจน์แล้วว่าในปัจจุบันเริ่มให้บริการไม่เพียงพอหรือไม่สะดวกกับลูกค้าที่มาใช้บริการ มิได้ขยายการลงทุนเพื่อรองรับการขยายตัวของลูกค้าในอนาคตที่ยังไม่มีความแน่นอน โดยใช้กลยุทธ์ที่จะสร้างผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ เพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว จะเน้นการให้บริการที่สะดวก สะอาด มีการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพสื่อสารกันโดยเข้าใจง่ายและรวดเร็ว ใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพ จัดให้มีกระบวนการผลิตและการให้บริการที่ดี และมีการบริหารต้นทุนอย่างเหมาะสม ในส่วนของแนวทางการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเมื่อจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ผู้ประกอบการทุกรายจะสร้างความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ ทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มเป็นสมาชิกชมรมหรือสมาคมการค้า เพื่อให้การช่วยเหลือทั้งด้านการค้าโดยตรงและการได้แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ร่วมกัน และมีแนวทางการส่งเสริม รักษา และป้องกันสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ของผู้ประกอบการท่องเที่ยว นั้น ผู้ประกอบการทุกรายให้ความสำคัญและร่วมมือกับหน่วยงานราชการและชุมชนในท้องถิ่นเพื่อดูแลใส่ใจความสะอาด ปลอดภัย ความสกปรกและไม่นำคูของพื้นที่ตั้งธุรกิจและรอบข้าง เนื่องจากตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่มีผลมากต่อการจูงใจให้ผู้มาเดินทางท่องเที่ยวและใช้บริการของตน

ในส่วนของวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ที่จะสร้างแนวทางการลงทุนเพิ่มในธุรกิจท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางนั้นพบว่าสำหรับรูปแบบการลงทุนในธุรกิจที่พักและธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมจะต้องประกอบไปด้วย การบริหารจัดการทางการเงินให้มีความเหมาะสมกับขนาดและลักษณะธุรกิจ การกู้เงินจากสถาบันการเงินหรือธนาคารเป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้ามแต่ต้องจัดการอย่างมีวินัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Brouter K.D. & Nakos (2004) เรื่อง SME entry mode choice and performance : A transaction cost perspective ที่กล่าวว่ากระบวนการทำงานที่คล่องตัวนั้น กิจการต้องเข้าถึงทรัพยากรได้ง่าย และมีต้นทุนการผลิต ต้นทุนค่าแรงงาน ต้นทุนค่าขนส่ง และต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสม การให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านทำเลที่ตั้ง ให้มั่นคง ปลอดภัย สะอาด ต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเครือข่ายในการท่องเที่ยว ทั้งในภาครัฐบาล และเอกชนด้วยตนเอง สินค้าและบริการต้องให้จัดง่ายต่อการเข้าถึงของลูกค้า ความมีระเบียบ การให้บริการที่ถูกต้อง รวดเร็ว สะดวกสบาย และการแสดงความมีมิตรไมตรี การสื่อสารด้วยวาจา ภาษา และท่าทางร่างกาย ที่แสดงถึงความเต็มใจ รวมไปถึงการแสดงความรักและห่วงหาอาทรสถานที่ท่องเที่ยว ความมีคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม และการใส่ใจรักษาสิ่งแวดล้อม เหล่านี้ล้วนสร้างงาน สร้างรายได้ สร้างความเติบโตให้กับธุรกิจที่พักและที่เกี่ยวข้องเนื่องทางการท่องเที่ยว ทั้งยังเป็นการกระจายรายได้ สร้างงาน ขยายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรมระหว่างกันของผู้ประกอบการ

ศักยภาพในการลงทุนเพิ่มสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ในท้องถิ่นและผู้มาเยี่ยมเยือนจากต่างถิ่น ทั้งที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Dunning (2000) เรื่อง The Eclectic Paradigm as an Envelope for Economics and Business Theories of MNE Activity ที่กล่าวว่าการศึกษาโอกาสการลงทุนตลอดจนการเลือกรูปแบบการลงทุนนั้น จะมีปัจจัยในการใช้พิจารณาคือ ปัจจัยด้านการเป็นเจ้าของสินทรัพย์ ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง และปัจจัยด้านการบริหารงานภายในกิจการ

กล่าวได้ว่าในทุกมิติกิจการที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในภาคกลาง 7 จังหวัดนี้ต้องการทำกิจการอย่างระมัดระวัง มีความรอบคอบ มีความจริงใจในการเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น ไม่เน้นกำไรจนลืมความเป็นเครือญาติพี่น้องของคนด้วยกัน สอดคล้องกับทฤษฎีวิวัฒธรรมและบุคลิกภาพ และทฤษฎีนิเวศน์วิวัฒธรรม โดยผู้วิจัยจัดสิ่งที่ผู้บริหารให้แนวความคิดเห็นที่มีอิทธิพลต่อการร่วมทุนทั้งจากปัจจัยภายนอกกิจการและปัจจัยจากภายในกิจการเองได้เป็น 4 ด้านคือด้านที่ 1 การให้ความสำคัญในสินทรัพย์ที่กิจการทำการถือครองอยู่ ประกอบด้วยการที่กิจการมีความสัมพันธ์กับเครือข่ายในการประกอบธุรกิจที่พกทั้งทางตรงและทางอ้อม เกิดการมีพันธมิตรในทางธุรกิจในการช่วยเหลือกัน มีรูปแบบการดำเนินงานของกิจการที่เหมาะสมสอดคล้องกับทรัพยากรที่มีอยู่ของกิจการ ทั้งนี้การประสพการณ์ในวงการธุรกิจจัดว่ามีส่วนช่วยให้กิจการมีแนวคิดจากเหตุการณ์ที่ผ่านมาอันจะนำมาสู่แนวทางการปรับใช้กับการเผชิญสิ่งที่มีผลอยู่ในปัจจุบัน รวมไปถึงขนาดของธุรกิจที่เหมาะสมกับเงินทุน ทรัพยากรที่มีและจำนวนบุคลากร ซึ่งการที่กิจการยังมีศักยภาพในธุรกิจ มีศักยภาพของบุคลากรทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติจะส่งผลให้กิจการได้รับประโยชน์ในเมื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่วิจัยยังมีการเติบโตไปได้อีกในอนาคต ด้านที่ 2 การให้ความสำคัญด้านสภาพภูมิศาสตร์หรือทำเลที่ตั้ง ซึ่งจะประกอบด้วยนโยบายรัฐบาลที่ให้การสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ แต่ก็ยังมีที่ต้องปรับปรุงด้วยเช่นกัน อาทิ การช่วยเหลือด้วยมาตรการกฎหมายทางการเงินและภาษีต่อผู้ประกอบการ มีการจัดโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดความสะดวก และตลาดในพื้นที่ที่ยังมีผลในทางลบอยู่จากการหดตัวของการท่องเที่ยวอันเนื่องจากเสถียรภาพทางการเมือง ด้านที่ 3 การให้ความสำคัญได้ด้านการบริหารงานภายในกิจการ จะประกอบด้วยแนวคิดทางนวัตกรรมที่ผู้บริหารต้องมีแนวคิดใหม่ๆ ในการปรับปรุง ประยุกต์กิจการให้มีบริการใหม่ๆ ที่มีความทันสมัยเข้าได้กับความต้องการของลูกค้า และทัดเทียมให้สามารถแข่งขันได้ โดยที่ต้องให้ความสำคัญในการบริหารจัดการกับความเสี่ยงทางการเงิน ทั้งด้านจำนวนเงิน ต้นทุนของเงิน และแหล่งในการได้มาของเงินทุนนั้น นอกจากนี้กิจการต้องมีการปรับตัวอยู่เสมอให้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่ๆ ให้ได้ เช่น การรับชำระค่าบริการที่ไม่ใช่เพียงเงินสดเท่านั้น หรือการรับจองผ่านระบบอินเตอร์เน็ตเพื่อเป็นการเน้นความสำคัญกับลูกค้าหรือแขกที่เข้าพักทั้งในด้านการบริการที่สะดวกสบาย ถูกใจ และมีความ

ศักยภาพในการลงทุนเพิ่มสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ปลอดภัย รวมไปถึงด้านกระบวนการทำงานที่มีการใช้ทรัพยากรคนซึ่งมีความสำคัญมากในงานด้านบริการ ผสมผสานรวมไปกับการใช้เทคโนโลยี อันจะส่งผลให้เกิดการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความประหยัดและลดต้นทุนในบางด้านลงไปได้ ส่วนในด้านสุดท้ายคือด้านที่ 4 ลักษณะของกิจการ ประกอบด้วยตำแหน่งที่ตั้งของกิจการ ที่พร้อมด้วยปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอื่นๆ กล่าวได้ว่า ปัจจัยภายนอกคือความพร้อมทั้งสาธารณูปโภคพื้นฐาน และอุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยว และได้ประโยชน์จากนโยบายการบริหารจัดการจากหน่วยงานของรัฐอย่างจริงจัง ซึ่งทั้ง 7 จังหวัดที่เป็นพื้นที่ทำการวิจัยจัดได้ว่ามีความพร้อมในระดับดี และมีปัจจัยภายในที่มีระบบการจัดการกับลูกค้าอย่างดีจนลูกค้าเกิดความภักดีกับกิจการ เนื่องจากผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ตลอดจนมีเครือข่ายในวงการธุรกิจ มีขนาดธุรกิจที่เหมาะสม มีแนวคิดในการเสนอบริการใหม่ๆ และรู้จักใช้เทคโนโลยีผสมผสานกับการทำงานของคนได้อย่างลงตัว จะเป็นสิ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของกิจการอย่างยั่งยืน ในกรณีบางกิจการที่มีความต้องการสภาพคล่องในช่วงเวลาสั้น ๆ ก็ใช้เครือข่ายทางสังคมคือเครือข่าย หรือเพื่อนฝูงในการหยิบยืมระหว่างกันซึ่งผู้วิจัยถือได้ว่าเป็นการสร้างรูปแบบการจัดการทางการเงินในแบบธุรกิจมีคุณภาพของคนไทย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการทำวิจัยศึกษาภาพในการลงทุนเพิ่มสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลางในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะใน 3 ประเด็น ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ จากงานวิจัยทำให้พบว่าปัจจัยด้านสาเหตุการมาท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางซ้ำของนักท่องเที่ยว และด้านการประเมินการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคกลางในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเปรียบเทียบกับสิ่งที่คาดหวังนั้น มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนเพิ่มของผู้ประกอบการ ดังนั้นในสถานการณ์ปัจจุบันในปี 2559 ที่ประเทศไทยเกิดปัญหาเศรษฐกิจไม่เติบโต การส่งออกหดตัวลง ส่งผลเสียต่อภาพรวมทางเศรษฐกิจของประเทศ ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเขตภาคกลางจะต้องสร้างความพึงพอใจ และพัฒนาไปสู่ความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวที่มาเยือนแล้วนี้จะได้ทำหน้าที่เสมือนเป็นทูตทางการท่องเที่ยว ที่จะแนะนำหรือบอกต่อบุคคลอื่นให้มาท่องเที่ยว ตลอดจนให้เกิดการท่องเที่ยวซ้ำ เพื่อสร้างความมั่งคั่ง ต่อเนื่อง และยั่งยืนให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยใช้หลักการบริหารจัดการธุรกิจสมัยใหม่

ด้านการจัดการทางการเงิน กิจการต้องมีการวางแผนการจัดการหา การจัดสรร และการกระจายการใช้เงินให้สอดคล้องกับการเติบโตของธุรกิจที่พิกและเกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว ที่มีแนวโน้มการเติบโตสูงมากขึ้น จากการอพยพเคลื่อนย้ายเข้ามาทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดปริมณฑล การมาพักอาศัย การมาท่องเที่ยวและติดต่อธุรกิจ ของทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยการบริหารทางการเงินอย่างระมัดระวัง บริหารต้นทุนทางการเงิน ความเสี่ยงทาง

ศักยภาพในการลงทุนเพิ่มสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การเงิน และระยะเวลาในการจัดการเงินอย่างเหมาะสม มีวินัย และมีความยืดหยุ่นไปด้วยในขณะเดียวกัน

ด้านการจัดการสถานที่ตั้งแต่ภายนอกจนถึงภายในกิจการ อาหาร ที่พัก รวมถึงยานพาหนะที่ใช้ในการประกอบการ ผู้ประกอบการควรจะต้องใส่ใจในทุกรายละเอียด ทั้งนี้เพราะธุรกิจบริการมีความรู้สึกของลูกค้า ที่ใช้ในการประเมินกิจการ และประเมินผู้ประกอบการตั้งแต่แรกติดต่อ จนถึงชำระค่าบริการและจากไป กิจการต้องทำให้ลูกค้าได้รับรู้ถึงความสะอาดสบาย เพลิดเพลิน อร่อย ปลอดภัย และมีส่วนร่วมในการใช้เวลาด้วยกัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับครอบครัว หรือหมู่คณะ ซึ่งเป็นปัจจัยผลึกที่สำคัญในการจูงใจนักท่องเที่ยวมาใช้บริการ

สำหรับราคาค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง เป็นปัจจัยสำคัญอีกเช่นกันในการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เดินทางมา ดังนั้นผู้ประกอบการควรมีสินค้าหรือบริการหลายระดับราคาให้กับลูกค้าได้เลือก ควรมีราคามาตรฐานเพื่อไม่เกิดการตัดราคากันเอง ในขณะที่ให้บริการที่เหมือนกัน

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ผู้ประกอบการควรมีความหลากหลายของวิธีการชำระเงิน ความหลากหลายของช่องทางการจอง ทั้งบริการแบบดั้งเดิมด้วยโทรศัพท์ และบริการที่ทันสมัยทางเว็บไซต์ หรือผ่านตัวแทนเพื่ออำนวยความสะดวกกับนักท่องเที่ยว

ด้านการส่งเสริมการตลาด ผู้ประกอบการควรจัดทำกรส่งเสริมการตลาดผ่านแผ่นพับ นิตยสาร อินเทอร์เน็ต การท่องเที่ยวในจังหวัดในธุรกิจของตนเอง และใกล้เคียงให้นักท่องเที่ยวรับรู้ข่าวสารในการท่องเที่ยว

ด้านพนักงานและบุคลากร ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเขตลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง ต้องส่งเสริมพนักงานให้ได้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ภาษาจีนกลาง นอกจากนี้ ควรฝึกอบรมหรือกระตุ้นพนักงานให้มีจิตวิญญาณในการให้บริการเพื่อสร้างบรรยากาศความเป็นมิตรต่อนักท่องเที่ยวเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ

ด้านกระบวนการบริหารจัดการ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมควรให้ความสำคัญในการเปลี่ยนแปลงการเดินทางต่อนักท่องเที่ยว และตระหนักถึงความตรงต่อเวลาในการเดินทาง ตลอดจนความรวดเร็วในขั้นตอนการให้บริการอย่างมีคุณภาพ

ด้านคุณภาพการให้บริการ ผู้ประกอบการควรฝึกอบรมหรือให้คำแนะนำพนักงานทุกระดับให้มีความเต็มใจในการให้บริการที่ประทับใจแก่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก เช่น ร้านอาหาร ภัตตาคาร รถ เรือ ควรมีความซื่อสัตย์และมีจรรยาบรรณในการให้บริการ ไม่เอาเปรียบลูกค้า ตลอดจนสร้างความมั่นใจแก่นักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

การจูงใจนักท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการ และชุมชนในท้องถิ่นควรร่วมกันดูแลทัศนียภาพและบรรยากาศของพื้นที่ซึ่งมีวิถีชีวิตความเป็นไทย ซึ่งเป็นเสน่ห์ในการเชิญชวนนักท่องเที่ยวให้มาใช้บริการในพื้นที่ ตลอดจนจัดฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ให้กับคนในชุมชนท้องถิ่น และสร้างไกด์ท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้ทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และศิลปวัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆ ซึ่งเป็นปัจจัยตึงนักท่องเที่ยวให้มาท่องเที่ยวเลือกแม่น้ำเจ้าพระยาโดยเฉพาะอยุธยา

ศักยภาพในการลงทุนเพิ่มสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ความโดดเด่นทางด้านประวัติศาสตร์ โบราณสถาน สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ควบคู่กับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

แนวโน้มและจำนวนครั้งการกลับมาท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางจะเพิ่มขึ้น ผู้ประกอบการท่องเที่ยวต้องใช้กลยุทธ์ที่จะให้นักท่องเที่ยวที่มาแล้วได้รับรู้และประทับใจ จนเกิดการบอกต่อ ด้านบุคลากรมีการให้บริการที่เป็นเลิศและประทับใจ ด้านส่งเสริมการตลาดมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเทียบแม่น้ำเจ้าพระยาอย่างต่อเนื่องและเน้นไปที่กลุ่มอายุที่เพิ่มขึ้น และในการมาท่องเที่ยวผู้ประกอบการต้องเสนอสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการแสวงหาความแปลกใหม่ การแสวงหาความหลบหลีกและพักผ่อน ประสบการณ์จากรูปแบบการดำรงชีวิต ซึ่งถือเป็นปัจจัยหลัก และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องตลอดจนชุมชนในท้องถิ่นต้องร่วมมือรักษาคุณภาพสภาพแวดล้อมของพื้นที่ซึ่งถือเป็นปัจจัยดั่งที่สำคัญที่จะดึงนักท่องเที่ยวมาเที่ยว

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวควรมีการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยมีการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม วิถีความเป็นอยู่ ถนน แม่น้ำ ลำคลอง อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ หรือสถานที่ท่องเที่ยวควรมีการประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและมีแยกขยะ การขึ้นลงยานพาหนะทั้งรถและเรือ ต้องมีการจำกัดปริมาณผู้โดยสาร มีการให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว และมีการจัดการไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีการใช้โถงถิ่น ผู้นำชุมชนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทางน้ำเพื่อสร้างรายได้สู่ชุมชน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เป็นสิ่งที่สืบเนื่องจากด้านวิชาการประกอบด้วย

1. หน่วยงานทางด้านการวางแผนการเติบโตทางเศรษฐกิจและภาคการเงินของประเทศ ที่เล็งเห็นความสำคัญของธุรกิจท่องเที่ยวและที่พัก ที่นับเป็นธุรกิจสำคัญสามารถนำมาซึ่งเงินตราต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทยด้วยความเต็มใจ ขณะเดียวกันก็เป็นการกระจายงานและกระจายเงินเข้าสู่ธุรกิจบริการซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก จึงควรมีมาตรการที่จะสนับสนุน ส่งเสริม และให้การช่วยเหลือ ด้านโครงสร้างเงินทุนของผู้ประกอบการธุรกิจที่พักให้มีสภาพคล่องในการทำธุรกิจ หรือขยายธุรกิจเมื่อมีโอกาส

2. นอกจากด้านโครงสร้างเงินทุนแล้ว ควรมีหน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าภาพในด้านการให้ความรู้ทางวิชาการสมัยใหม่ การหาตลาดใหม่ๆ และการจัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับทุกแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจะทำให้ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวได้รับประโยชน์อันมหาศาล เกิดการพัฒนา ต้องให้การสนับสนุนส่งเสริมผู้ประกอบการด้านการลงทุนในธุรกิจที่พักและที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องต่อไป การประชาสัมพันธ์ต้องทำอย่างเป็นไทยร่วมไปกับการสื่อสารอย่างเป็นสากล ขณะที่ต้องร่วมมือกันวางแผนการป้องกันความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบการอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างรู้เท่าไม่ถึงการณ์ รวมทั้งร่วมกันป้องกันภัยจากธรรมชาติ เช่นอุทกภัย ตลอดจนสาธารณสุขภัย ที่จะทำให้เกิดภาพลบต่อการมาเยือนของนักท่องเที่ยว ในบางกรณีก็ควรมีการซักซ้อมการทำแผนป้องกันภัย มีการจำลองสถานการณ์ให้คล้ายเกิดเหตุการณ์จริง เพื่อให้ทุกฝ่ายร่วมกันตระหนักถึงความสำคัญ ขณะเดียวกันก็จะได้ไม่ตระหนักจนแก้ปัญหาไม่ถูก หรือแก้ปัญหาอย่างไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีได้บูรณาการการรับรู้

ศักยภาพในการลงทุนเพิ่มสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

และแก้ปัญหาด้วยกัน เพื่อเป็นการยกระดับธุรกิจท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและโดยทางอ้อมของไทยให้มีชื่อเสียงขจรกระจายไปยังนานาประเทศ

3. สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจที่พิกและที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว คือผู้ประกอบการจะต้องให้ความสำคัญกับกลุ่มลูกค้านักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ ร่วมไปกับการคำนึงถึงแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และกิจการอื่นที่ร่วมอยู่ในอุตสาหกรรมที่ทำรายได้หลักให้กับประเทศ ซึ่งที่เป็นอยู่ในขณะนี้ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดีอยู่แล้ว แต่ต้องรักษาระดับนี้ไว้และเพิ่มพูนขึ้นได้ก็จะยิ่งส่งผลดีต่อผู้ประกอบการทุกท่าน

ข้อเสนอแนะในอนาคต ประเด็นที่ได้จากงานวิจัยชิ้นนี้แสดงถึงสิ่งสำคัญในการตัดสินใจของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวที่ต้องมีการลงทุนเพิ่ม เพื่อปรับปรุงกิจการให้ทันสมัยและแข่งขันได้อยู่ตลอดเวลา ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ประกอบการโดยตรงก็คือ ทุกรายต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อความเข้มแข็งและเครือข่ายทางสังคม ภาษาสากล ทั้งภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และอื่นๆ รวมไปถึงภาษากาย การจัดการทุนมนุษย์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อธุรกิจการให้บริการ ดังนั้นการมีการก่อตั้งชมรมการท่องเที่ยวในแต่ละจังหวัด เสริมไปกับการที่มีหน่วยงานราชการอยู่แล้ว เป็นสิ่งที่จะทำให้เกิดการผนึกกำลัง ร่วมแรงร่วมใจ เกิดการต่อรอง และเกิดการบริหารจัดการด้านค่าใช้จ่ายร่วมกันในอันที่จะก่อให้เกิดรายได้อย่างมหาศาลในอนาคต การสร้างมาตรฐานการให้บริการ ร่วมไปกับการอนุรักษ์ทั้งสิ่งที่มีตัวตนในปัจจุบัน และสิ่งที่มีคุณค่าอย่างหาค่ามิได้แต่ไร้ตัวตน เช่นวัฒนธรรม ความเชื่อ ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางต่อไป

ศักยภาพในการลงทุนเพิ่มสำหรับธุรกิจท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ในการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ผศ.ดร.กฤษฎา สังขมณี